सर्गः १२ गरुडापातविश्लेषि मेघनादास्त्रबन्धनं। दाशरथ्योः क्षणक्लेशि स्वप्नवृत्तमिवाऽभवत् ॥ ७६ ॥ ततो विभेद पौलस्त्यः शक्त्या वक्षसि लक्ष्मणं। रामस्त्वनाहतोऽप्यासीद्विदीर्णहृदयः शुचा ॥७७॥ स मारुतिसमानीतमहौषधि हृतव्यथः। लङ्कास्त्रीणां पुनश्चक्रे विलापाचार्य्यकं शरैः ॥ ७८ ॥

गरुडेति। मेघनादस्येन्द्रजितोऽस्त्रेण बन्धनं दाशरथ्योरामलक्ष्मणयोः स्वप्नवृत्तं स्वप्नवृत्तान्त इव क्षणं क्लिश्नाति पीडयति तदभवत् किं मेघं गरुडस्यापातेनागमनेन विश्लिष्यते वियुज्यते तत् ॥७६॥ ततइति। ततस्तदनन्तरं पौलस्त्यो रावणः शक्त्याख्यायुधेन वक्षसि हृदये लक्ष्मणं विभेद विदारितवान् रामस्तु अनाहतोऽताडितोऽपि शुचा शोकेन विदीर्णं हृदयं यस्य स आसीत् ॥ ७७ ॥ स इति स लक्ष्मणः शरैर्बाणैर्लङ्कायाः स्त्रीणां पुनर्विलापे परिदेवने आचार्य्यकं गुरुकर्म चक्रे किं० सः मारुतिना हनूमता समानीतया महौषध्या हृता व्यथा पीडा यस्य सः ॥ ७८ ॥